

Spis treści

1.INFORMACJE OGÓLNE.....	4
1.1.Przedmiot opracowania.....	5
1.2.Podstawa opracowania.....	6
1.3.Zakres opracowania.....	7
2.OPIS ROZWIĄZAŃ TECHNICZNYCH SYSTEMU SAP.....	8
2.1.Opis obiektu.....	9
2.2.Dobór systemu SSP.....	10
2.3.Konfiguracja systemu SAP.....	11
2.4.Dobór detektorów.....	12
2.5.Organizacja alarmowania.....	13
2.6.Sygnały alarmowe.....	15
2.7.Sygnały wykonawcze.....	16
2.8.Zastosowane urządzenia systemu SAP.....	17
3.OKABLOWANIE SYSTEMU.....	19
4.UWAGI DLA UŻYTKOWNIKA SYSTEMÓW.....	20
5.WYTYCZNE KONSERWACJI.....	21

Spis rysunków

SCHEMAT IDEOWY INSTALACJA SYG. POŻARU

ALGORYTM INSTALACJA SYG. POŻARU

RZUT PIWNICY INSTALACJA SYG. POŻARU

RZUT PARTERU INSTALACJA SYG. POŻARU

RZUT I PIĘTRA INSTALACJA SYG. POŻARU

RZUT II PIĘTRA INSTALACJA SYG. POŻARU

RZUT PODDASZA INSTALACJA SYG. POŻARU

1. INFORMACJE OGÓLNE

1.1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania jest projekt wykonawczy systemu SSP dla:

Dostosowanie budynku Szpitala Powiatowego w Gryfinie do wymogów przeciwpożarowych ul. Parkowa 5, 74-100 Gryfino

działka nr 162/4, obręb 0003 Gryfino 3, Gryfino

INWESTOR:

Powiat Gryfiński, ul. Sprzymierzonych 4, 74-100 Gryfino

1.2. Podstawa opracowania

- PKN-CEN/TS 54-14:2018 - Systemy sygnalizacji pożarowej -- Część 14: Wytyczne planowania, projektowania, instalowania, odbioru, eksploatacji i konserwacji
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie wykazu wyrobów służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, a także zasad wydawania dopuszczenia tych wyrobów do użytkowania (dz. u. nr 143, poz. 1002)
- „Zasady projektowania instalacji sygnalizacji pożarowej”, SITP WP-02:2021.
- Dokumentacja Techniczno-Ruchowa Urządzeń
- Przekazane przez Zamawiającego materiały

1.3. Zakres opracowania

Opracowanie przewiduje:

- zaprojektowanie i dobór elementów instalacji sygnalizacji pożaru,

Opracowanie nie przewiduje:

- Zasilania zaprojektowanych systemów – doprowadzenia zasilania do urządzeń.

2. OPIS ROZWIĄZAŃ TECHNICZNYCH SYSTEMU SAP

2.1. Opis obiektu

Opracowanie obejmuje wykonanie projektu w/w instalacji oraz dobór urządzeń dla istniejącego obiektu, budynku szpitala w Gryfinie, w związku z koniecznością dostosowania do wymogów ochrony ppoż..

Istniejący system musi być kompatybilny z systemem zainstalowanym w nowym budynku B, projektowaną i istniejącą centralę pożarową należy połączyć w sposób umożliwiający ich pracę w sieci, tak aby jedna z central pracowała w trybie master a druga slave, wyboru centrali nadrzędnej należy dokonać w porozumieniu z inwestorem. W budynku B zainstalowana jest centrala f. ESSER.

2.2. Dobór systemu SSP

Projektuje się budowę systemu sygnalizacji pożaru opartego na czujkach automatycznych, modułach sterujących oraz przyciskach ROP podłączonych do adresowalnej Centrali Sygnalizacji Pożaru (CSP).

2.3. Konfiguracja systemu SAP

Centrala sygnalizacji pożarowej jest urządzeniem integrującym wszystkie elementy pracujące w adresowalnym systemie automatycznego wykrywania pożarów. Centrala koordynuje pracę urządzeń w systemie oraz podejmuje decyzję o zainicjowaniu alarmu pożarowego, wystawianiu urządzeń sygnalizacyjnych i przeciwpożarowych oraz o przekazaniu informacji do centrum monitorowania lub systemu nadzoru.

Centrala Systemu Sygnalizacji Pożaru przewiduje się zlokalizować w pomieszczeniu portierni na parterze pom. Nr: 0-6. Pomieszczenie w którym zostanie zamontowana centrala zapewnia odpowiednią ochronę przed wpływami środowiska, odpowiednie warunki temperaturowe, wilgoci, oświetleniowe.

Pętlowy system pracy linii eliminuje uszkodzenia w instalacji w postaci przerwy lub zwarcia fragmentu linii. Dodatkowo centrala kontroluje i sygnalizuje przekroczenie dopuszczalnych parametrów rezystancji i pojemności przewodów linii dozoru.

2.4. Dobór detektorów.

Jako podstawowy detektor przewidziano wielodetektorową czujkę dymu, która ze swojej zasady działania i wynikającego z tego zakresu widmowego wykrywanych dymów, reaguje już na pierwsze symptomy pożaru – dym, w szerokim jego zakresie widmowym (cząstki widzialne i niewidzialne). Pozwala to na wykrycie pożaru w jego wczesnej fazie i umożliwia podjęcie akcji gaśniczej za pomocą podręcznych środków gaśniczych – jeszcze przed pełnym rozwojem pożaru. Dodatkowo przestrzenie szybowe zostaną zabezpieczone systemem detekcji aspiracyjnej.

2.5. Organizacja alarmowania

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, system sygnalizacji alarmu pożarowego będzie realizował dwustopniowy system alarmowania:

- Alarm I° - alarm wewnętrzny (cichy) – jest to czas na przyjęcie alarmu i rozpoznanie sytuacji przez straż wartowniczą lub personel obsługi,
- Alarm II° - alarm główny – powoduje przekazanie sygnałów sterujących do urządzeń innych instalacji współpracujących z systemem SAP.

Alarm pożarowy II° należy przekazać do najbliższej komendy lub jednostki ratowniczo – gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej automatycznie lub telefonicznie po uprzednim sprawdzeniu alarmu. Centrala sygnalizacji pożarowej SSP posiada na płycie głównej programowalne bezpotencjałowe wyjścia przekątnikowe NO/NC, które należy wykorzystać do przesyłania sygnałów: uszkodzenia centrali oraz alarmu pożarowego II°. Sygnały przekazujące alarm do centrum monitorowania należy przekazać poprzez istniejący nadajnik monitoringu równolegle do istniejącego systemu, aż do czasu całkowitego demontażu dotychczasowego systemu SSP.

Założono, że alarm może powstać jednocześnie w jednej strefie pożarowej. Alarm pożarowy może być wywołany przez czujkę automatyczną lub przycisk pożarowy (ROP). W przypadku zadziałania czujki automatycznej, wywołany zostanie alarm wstępny. Alarm I° zostanie wzbudzony po zadziałaniu przynajmniej jednej z czujek w obrębie danej strefy dozoru. Na płycie czołowej centrali systemu SAP zapali się wtedy lampka POŻAR, oraz zacznie działać wbudowany w centralę wewnętrzny brzęczyk ostrzegawczy. Centrala rozpocznie odliczanie czasu zwłoki na potwierdzenie gotowości obsługi na dalsze działania oraz zostaną wstrzymane wszelkie sygnały sterujące. W tym czasie Personel ma czas na potwierdzenie obecności odpowiednim przyciskiem na panelu obsługi, rozpoczynając w ten sposób odliczanie czasu opóźnienia T2, w czasie którego należy zweryfikować zagrożenie:

- skasować alarm – w przypadku alarmu fałszywego,
- skasować alarm – w przypadku małego zagrożenia i możliwości ugaszenia pożaru podręcznym sprzętem gaśniczym,
- potwierdzić alarm – użyć przycisku pożarowego (ROP) i ewentualne, telefonicznie zawiadomić właściwą jednostkę Państwowej Straży Pożarnej.

Ponadto CSP należy zaprogramować w trybach „personel obecny” oraz „personel nieobecny”. W trybie „personel obecny” centrala pracuje z zaprogramowanymi sterowaniami poprzedzonymi planowanymi czasami T1 oraz T2, tryb „personel nieobecny” zakłada automatyczną pracę i sterowania.

Założenia do ustalenia rodzajów sterowań, zgodnie ze scenariuszem pożarowym:

- Założono powstanie pożaru tylko w jednej strefie pożarowej.
- Założono, że pożar nie ma możliwości powstać na klatkach schodowych, ze względu na brak materiałów palnych i niepalną konstrukcję.
- Potwierdzony alarm pożarowy II stopnia jest zawsze transmitowany do najbliższej jednostki Państwowej Straży Pożarnej (lub stacji monitorowania), przy uwzględnieniu opóźnienia po alarmie wywołanym z przycisku ROP. Opóźnienie ma na celu uzyskanie możliwości zweryfikowania autentyczności zdarzenia.
- Organizacja pracy służb odpowiedzialnych za ochronę przeciwpożarową obiektu oraz ich wyposażenie w środki łączności powinno zapewnić możliwość dokonania zwiadu i ewentualnego skasowania stanu alarmowego systemu sygnalizacji pożaru w wyznaczonym czasie T1 oraz T2.

Z uwagi na rozległość obiektu i całodobową obsługę zaleca się przeprowadzenie testów związanych z określeniem optymalnego czasu T1 (personel gotów) i T2(sprawdzenie). W czasie testów należy wziąć pod

uwagę czas potrzebny na dotarcie do miejsca oraz sprawdzenie zagrożenia, czas potrzebny na kontakt z centralą celem skasowania alarmu I stopnia, oraz czas na reakcję/potwierdzenie poprzez np. wciśnięcie przycisku ROP.

2.6. Sygnały alarmowe

Przewiduje się następujące sygnały przekazane do systemu SAP:

- Wykrycie pożaru przez czujki dymu – pożar – bezpośrednio z pętli dozorowej
- Wciśnięcie przycisku ROP – pożar – bezpośrednio z pętli dozorowej
- Usterki z zasilaczy pożarowych (Usterka)

2.7. Sygnały wykonawcze

Przewiduje się następujące sygnały wykonawcze, zależne od trybu pracy centrali (w czasie alarmu I i II stopnia)

Alarm II stopnia:

- Zwolnienie kontroli dostępu i otwarcie drzwi automatycznych
- Zjazd kabin wind
- Przesłanie informacji do Stanowiska Monitorowania,
- Załączenie sygnalizacji głowowej (DSO)

2.8. Zastosowane urządzenia systemu SAP

Centrala sygnalizacji pożaru

Głównym elementem projektowanego systemu sygnalizacji alarmu pożaru jest mikroprocesorowa, adresowalna centrala. Proponuje się zainstalowanie najnowszej generacji central w wykonaniu kompaktowym.

Projektowana centrala sygnalizacji pożarowej wyznacza nowe standardy ergonomii i przejrzystości zespołu obsługi. Nowa generacja, zapewnia pełną kompatybilność z siecią central, pętlami dozorowymi i wszystkimi urządzeniami starszych generacji. Architektura centrali pozwala – dzięki pełnej skalowalności i modułowości – dopasować obudowę centrali do potrzeb każdego obiektu i każdego projektu.

Zespół obsługi centrali został opracowany z myślą o zapewnieniu maksimum ergonomii obsługi i najwyższej czytelności wyświetlanych informacji, przy jednoczesnym zachowaniu podobnego układu przycisków, wskaźników i funkcjonalności jak w centralach starszej generacji. Centrala sygnalizacji pożarowej może zostać skonfigurowana jako samodzielna centrala lub pracować w sieci.

Punktowa czujka dymu

Czujki służą do bezpośredniej detekcji zagrożenia w postaci dymu, ewentualnie dymu i podwyższonej temperatury spowodowanej pożarem. Charakteryzują się najwcześniejszą sygnalizacją alarmy dzięki zastosowaniu opatentowanej technologii wielosensorowej oraz wyposażeniu każdej czujki w mikroprocesor zapewniający rozproszenie inteligencji systemu.

W przestrzeniach głównych zastosowano czujki z podwójnym czujnikiem optycznym oraz termicznym, zaś w przestrzeniach międzystropowych należy zamontować czujki optyczne, podłączając do nich wyniesione wskaźniki zadziałania zamontowane na suficie podwieszonym, wskazujące bezpośrednio zadziałanie czujki niewidocznej.

Czujki wyposażone są w zintegrowane izolatory zwarcia, chroniąc w ten sposób pętlę przez wyłączeniem z działania innych elementów niż uszkodzony.

Moduł liniowy kontrolno-sterujący

Sterowniki/adaptery są to moduły rozszerzające, które funkcjonują jako elementy wielofunkcyjnej pętli dozorowej. Dowolnie programowalne wejścia i wyjścia modułów zapewniają możliwość uruchamiania i monitorowania urządzeń zewnętrznych lub podłączenia czujek standardowych albo specjalnych (np. iskrobezpiecznych, liniowych). Dzięki kombinacji kilku modeli o programowalnych funkcjach użytkownik zawsze ma do dyspozycji szeroki wybór niezawodnych i ekonomicznych możliwości podłączenia urządzeń zewnętrznych. Sterowniki/adaptery instalować można wewnątrz centralek sygnalizacji pożaru, plastikowych obudowach klasy IP 50, przeznaczonych do montażu natynkowego lub podtynkowego.

Adapter posiadający cztery wejścia do podłączenia czterech nieadresowalnych linii dozorowych oraz cztery wyjścia przekaźnikowe. Należy zamontować w zewnętrznej obudowie w miejscu wskazanym na rzutach. Będą one służyć do wysterowania sygnałów wykonawczych, jak np. zwolnienie kontroli dostępu itp. Dla linii monitorujących i dozorowych można zaprogramować zależność dwugrupową (dwuliniową). Każdy z dwóch przekaźników można zaprogramować jako monitorowany lub nie monitorowany.

Moduły kontrolno sterujące wpiąć w pętlę zgodnie z DTR. Moduły zasilic z istniejącego i projektowanego zasilacza pożarowego. Do zasilacza doprowadzić zasilanie zgodnie z wytycznymi w niniejszym opracowaniu.

Przycisk pożarowy – ręczny ostrzegacz pożarowy

Służą do ręcznego przekazania sygnału o zagrożeniu pożarowym. Moduły elektroniki ręcznych ostrzegaczy pożarowych stosowane są powszechnie w pętlowych analogowych systemach sygnalizacji pożaru jako jeden z elementów pętli dozorowej. Moduły te wyposażone są we własny zintegrowany

mikroprocesor i zapewniają nawet w wykonaniu podstawowym takie cechy jak zatrask alarmu, własny wskaźnik zadziałania i softwarową adresację.

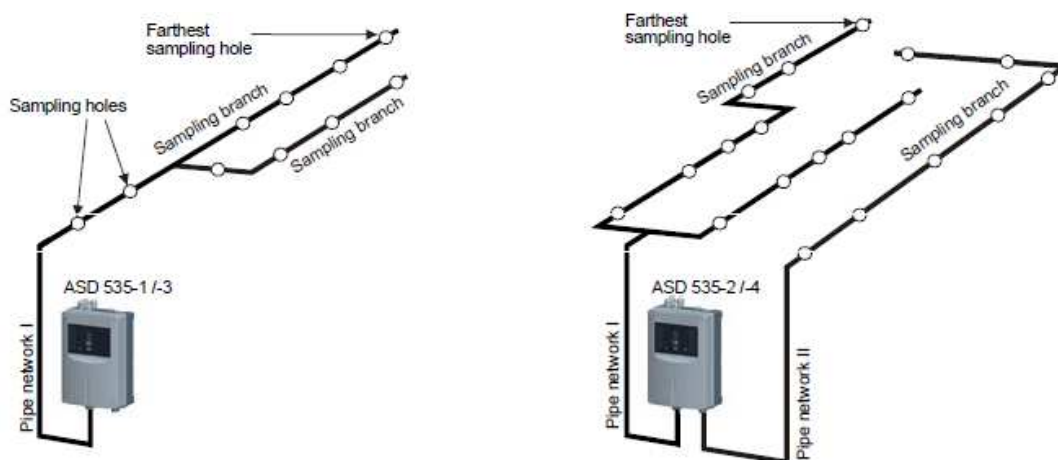
Przycisk pożarowy przeznaczony jest do przekazywania, poprzez ręczne jego uruchomienie, informacji o zauważonym pożarze. Stłuczenie szybki ochronnej oraz wciśnięcie przycisku powoduje zadziałanie mikrowyłącznika i wprowadzenie do systemu sygnału alarmu pożarowego. Jest to najpewniejszy sposób alarmowania o zauważonym zagrożeniu pożarowym – weryfikacja zdarzenia następuje przez człowieka (pomijając przypadkowe uruchomienia lub akty wandalizmu).

Detektor Aspiracyjny (zasysający)

To nic innego jak detektor dymu zamknięty w kompaktowej obudowie próbkujący pobrane za pośrednictwem wentylatora powietrze z chronionej przestrzeni. Detektor pobiera próbkowane powietrze przy użyciu orurowania montowanego pod stropem, w którym znajdują się otwory probiercze. Jeden otwór traktowany jest zasięgiem jak czujka dymu dla klasy C.

System może posiadać

jedną lub dwie linie rur próbnikowych z otworami aspiracyjnymi oraz wysokoczuły czujnik dymu. Układ monitorowania przepływu powietrza kontroluje w sposób ciągły rurociąg probierczy pod kątem uszkodzenia rur i zanieczyszczenia otworów aspiracyjnych. Wysokowydajny wentylator zasysa powietrze z monitorowanego pomieszczenia bądź urządzenia przez linię próbnikową do jednostki obliczeniowej. W tym miejscu stan powietrza jest kontrolowany w sposób ciągły przez czujki dymu. Na panelu obsługi jednostki obliczeniowej kontrolki wskazują stany alarmowe, awaryjne oraz ogólne. Wzrost stężenia dymu wykrywany jest bardzo wcześnie. Istnieje możliwość zaprogramowania trzech sygnałów wstępnych oraz dwóch alarmów głównych, które będą sygnalizowane za pośrednictwem przekaźników bezpotencjałowych.

Przykładowa wizualizacja rozprowadzenia rur probierczych

Instalacja rur probierczych została zaprojektowana tak, by pokrycie otworami probierzczymi było maksymalnie wykorzystane w klasie minimum „C”. Obliczenia otworów oraz kalkulacja przepływu wyliczona w dedykowanym programie zostały załączone do niniejszego opracowania.

W instalacji przewidziano także filtry zabezpieczające czujniki wewnątrz obudowy, a także zawory trójdrożne do konserwacyjnego przedmuchu rurociągu celem oczyszczenia orurowania z zanieczyszczeń. W tym celu należy do króćca przyłączyć sprężone powietrze i odpowiednio ustawiając zawór trójdrożny skierować powietrze do rurociągu. Rury są wykonane zgodnie z normami w klasie PN16, a co za tym idzie, zgodnie ze specyfikacją norm dotyczących orurowania probierczego nominalne ciśnienie w rurociągu wynosi 16bar. Warunkiem koniecznym spełnienia tej wartości jest odpowiednie sklejenie łączów orurowania.

3. OKABLOWANIE SYSTEMU

Instalacje przewodową systemu SSP należy wykonać certyfikowanymi kablami, dedykowanymi dla systemów sygnalizacji pożarowej, zgodnie z przepisami.

- Pętle dozorowe: kabel ekranowany typu HTKSHekw 1x2x0,8;
- Linie sterownicze, sygnalizacyjne, wymagające ciągłości w czasie pożaru: kabel HDGs PH90 2x1mm,
- Zasilanie 230V AC projektowanych urządzeń pożarowych kablem niepalnym sprzed wyłącznika głównego prądu.

Sposoby montażu:

- Linie dozorowe prowadzić w rurkach instalacyjnych w przestrzeniach zamkniętych, w korytkach przewidzianych dla systemu sygnalizacji pożaru
- Zabronione jest łączenie żył celem zwiększenia pojemności kabla. Zabronione jest również łączenie kabli poprzez skręcanie lub lutowanie celem zwiększenia jego długości. Wszelkie połączenia wykonywać poprzez certyfikowane połączenia w puszkach.

Wszelkie przejścia przez strefy pożarowe należy zabezpieczyć masą ognioodporną do odporności minimum takiej, jak odporność ściany. Przebiecia o średnicy do 12 mm nie wymagają zabezpieczenia masą uszczelniającą.

Po wykonaniu instalacji należy wszystkie wymagane urządzenia uziemić, przeprowadzić badania parametrów elektrycznych i dokonać sprawdzenia zachowania obowiązujących norm i przepisów.

Żyłę ekranu w przewodzie pętli dozorowej 1x2x0,8 łączyć we wszystkich elementach zgodnie z DTRkami poszczególnych urządzeń. Ekran pętli musi zachować ciągłość, w centrali zaś należy podłączyć tylko jedną stronę ekranu, drugą zaizolować i nie podłączać.

4. UWAGI DLA UŻYTKOWNIKA SYSTEMÓW

Wykonawstwo i konserwację zaprojektowanego systemu należy zlecić wyspecjalizowanej firmie, która posiada odpowiednio przeszkolonych pracowników. Wykonawca oraz konserwator powinien być akceptowany przez producentów zastosowanych urządzeń. W trakcie montażu instalacji należy sprawować nadzór inwestorski przez osobę z odpowiednią wiedzą w zakresie opracowywanych systemów. Wszelkie zmiany, nieścisłości i wątpliwości należy uzgadniać i wyjaśniać z Projektantem. Należy zachować poniższe zasady:

1. Przed wykonaniem instalacji należy skoordynować położenie elementów z pozostałymi branżami. Wszelkie zauważone nieścisłości należy uzgodnić i wyjaśnić.
2. Po przekazaniu instalacji do eksploatacji należy zlecić w/w, stałą konserwację zapewniającą prawidłowość funkcjonowania systemu.
3. Użytkownik systemu jest odpowiedzialny za prowadzenie zeszytu kontrolnego (dziennika operacyjnego), w którym należy zamieszczać wszystkie uwagi dotyczące pracy systemu:
 - regularne kontrole instalacji i urządzeń,
 - dokonywane naprawy, zmiany i uzupełnienia w instalacji,
 - wszystkie alarmy: rzeczywiste, pozorowane, fałszywe oraz uszkodzenia.
4. Osoby, którym powierzy się stałą obsługę centrali SAP powinny zostać przeszkolone w zakresie niezbędnych czynności, które należy wykonać w przypadku pojawienia się jakiegokolwiek alarmu.
5. Odbiór instalacji powinien odbyć się po wykonaniu całego systemu zgodnie z opracowaną dokumentacją techniczną i ewentualnymi zmianami wpisanymi do dziennika budowy.
6. Odbiór instalacji należy połączyć z przekazaniem instalacji do eksploatacji – w odbiorze powinien brać udział konserwator systemu, który sprawował będzie nadzór nad instalacją.
7. Celowe jest dokonanie w trakcie odbioru sprawdzenia skuteczności działania systemu sygnalizacji i personelu obsługi. Dlatego też przeszkolenia personelu należy dokonać przed dniem odbioru instalacji SAP.

5. WYTYCZNE KONSERWACJI

Po przekazaniu systemów do eksploatacji należy przeprowadzać regularne konserwacje urządzeń i instalacji, podobnie jak w przypadku systemu sygnalizacji pożaru.

Szczegółowe wytyczne dotyczące obsługi technicznej i serwisowej SSP przedstawiono poniżej. Czynności techniczne należy odnotować w protokołach przeglądów konserwacyjnych oraz książce technicznej systemu. Wszelkie prace techniczne i serwisowe należy wykonywać po uprzednim uzgodnieniu i po powiadomieniu Właściciela i Użytkownika o zakresie i przewidywanym czasie trwania prac, jak również o ograniczeniu pracy obiektu.

Obsługa codzienna – użytkownik

- Sprawdzenie wizualne stanów dozoru oraz usterek
- Sprawdzenie historii zdarzeń – czy podjęto odpowiednie działania

Obsługa miesięczna – użytkownik

- Przeprowadzenie testu wskaźników

Obsługa kwartalna – przeszkolony specjalista (serwisant)

- Sprawdzenie zapisów z książki obsługi i konserwacji
- Sprawdzenie zadziałania co najmniej jednej czujki lub przycisku w każdej strefie dozoru
- Sprawdzenie sygnałów i sterowań
- Sprawdzenie monitoringu uszkodzeń
- Rozpoznanie czy w budynku nastąpiły zmiany budowlane, architektoniczne lub funkcjonalne rzutujące na rozmieszczenie czujek i przycisków, jeżeli takie zmiany wystąpiły – dokonać weryfikacji konieczności wprowadzenia zmian i modyfikacji w instalacji.
- Sprawdzenie stanu złączy akumulatorów, czystość styków i siłę ich dokręcenia. Sprawdzić stan przyłączenia

Obsługa roczna – przeszkolony specjalista (serwisant)

- Przeprowadzenie prób dla obsługi codziennej, comiesięcznej oraz kwartalnej
- Sprawdzenie każdej czujki na poprawność działania (dopuszcza się sprawdzenie kolejnych 25% czujek przy kolejnej kontroli kwartalnej)
- sprawdzić wzrokowo, czy wszystkie połączenia kablowe i aparatura są sprawne, nieuszkodzone i odpowiednio zabezpieczone (elementy o nadmierny zużyciu lub wygaśnięciu okresu przydatności do użytkowania powinny zostać wymienione na nowe np. czujki pożarowe, akumulatory)
- gdy jest to wskazane – dokonać regulacji, resetu i dostrojenia wszystkich wymagających tego elementów systemu
- Rozpoznanie czy w budynku nastąpiły zmiany budowlane, architektoniczne lub funkcjonalne rzutujące na rozmieszczenie czujek i przycisków oraz urządzeń alarmowych, jeżeli takie zmiany wystąpiły – dokonać weryfikacji konieczności wprowadzenia zmian i modyfikacji w instalacji.
- Sprawdzić zgodność instalacji z projektem powykonawczym, instrukcją bezpieczeństwa pożarowego oraz scenariuszem rozwoju pożaru pod kątem możliwych zmian i niezgodności.
- Sprawdzić stan wszystkich baterii akumulatorów zasilania rezerwowego
- Sprawdzenie zdolności systemu do uaktywnienia wszystkich funkcji pomocniczych

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne powinny być przeprowadzane po uprzednim poinformowaniu użytkowników o prowadzonych czynnościach. W czasie testów należy przewidzieć i wprowadzić alternatywne sposoby ostrzegania o zagrożeniu (np. dodatkowy przeszkolony personel, megafony w strategicznych miejscach) lub wyłączyć na ten czas obiekt z użytkowania. W razie potrzeby konieczne jest również poinformowanie o prowadzonych czynnościach konserwacyjnych najbliższej jednostki Państwowej Straży Pożarnej.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne powinny być wykonywane przez osoby kompetentne, posiadające odpowiednie kwalifikacje, specjalistyczną wiedzę i doświadczenie, odpowiedni dostęp do części zamiennych i wystarczające informacji na temat systemu. Potwierdzeniem kompetencji może być: ukończone szkolenie organizowane przez producenta lub ukończony kurs dla konserwatorów organizowany przez CNBOP-PIB.

Testy bieżące powinny być wykonywane przez personel obsługi obiektu. Regularne testy zapewniają szybkie wykrycie awarii. Testy powinny być przeprowadzane w zbliżonym czasie co tydzień.

Odpowiedzialność za realizację obowiązków z zakresu ochrony przeciwpożarowej (w tym konserwacji), stosownie do obowiązków i zadań powierzonych w odniesieniu do obiektu budowlanego przejmują – w całości lub w części – ich zarządca lub użytkownik, na podstawie zawartej umowy cywilnoprawnej ustanawiającej zarząd lub użytkowanie. W przypadku, gdy umowa taka nie została zawarta, odpowiedzialność za realizację obowiązków z zakresu ochrony przeciwpożarowej spoczywa na faktycznie władającym obiektem budowlanym.

Wszystkie sprawdzenia i naprawy należy odnotowywać w książce zdarzeń, podając datę, godzinę, rodzaj wykonanych prac oraz nazwisko i podpis osoby dokonującej wpisu, zaś każdą nieprawidłowość należy bezzwłocznie usunąć.

Po zakończeniu przeglądu kwartalnego i rocznego jednostka odpowiedzialna za próby powinna dostarczyć osobie odpowiedzialnej, z potwierdzeniem odbioru, protokół stwierdzający wykonanie prób i testów oraz, że osoba odpowiedzialna została powiadomiona o ewentualnych wykrytych wadach instalacji.